

Castroiter sprider myter i Europa

DEN 22 SEPTEMBER avslutades i London ett europeiskt möte för "solidariteten med Kuba". Castroiterna från 90-talet samlades och planerade sina internationella strategier, på samma sätt som maoisterna på 60- och 70-talen. Konferensen pågick i tre dagar. 150 delegater för dit för att få instruktioner och indoktrinerats från Havanna. De kom från 23 länder och tillhörde 44 Castrotrogna organisationer som harmlöst kallas "vänskapsförbund".

SYFTET MED DETTA MÖTE är att inför omvärlden ge sken av att det existerar ett växande stöd för den diktatur som säger sig representera Kuba. Ett annat syfte är att utpeka Förenta Staternas handelsembargo som den främsta orsaken för kubanernas lidande. För att kamouflera det som i själva verket var en politisk propagandakryddade man konferensen med några "humanistiska" inslag genom att prata om insamlingen av mediciner, mat, skolböcker, etc. Man sade dock inte ett enda ord om det på Kuba rådande socioekonomiska och politiska systemets ineffektivitet, vilken inte tillåter folket att få de mediciner, matvaror och läroböcker det behöver.

DEN INTERNATIONELLA konferensen betraktades av den officiella kubanska delegationen som ett av de viktigaste evenemang som hittills ägt rum i Europa. Bland de som dirigerade aktiviteten fanns Sergio Corrieri, ordförande i Institut för vänskap mellan folken, en institution i vars uppgifter ingår att bevaka och samordna Castros megafoner i världen.

Corrieri, yrkesmässigt en skådespelare, är den lämpligaste personen för att visa den internationella castroismen ska spela, med största möjliga trovärdighet, rollen som "solidariska med Kubas folk". Med tanken på att kommunistregimen praktiskt taget har förvandlat de kubanska diplomaterna till partikommissarier i stället för representanter för den kubanska nationen saknades inte Rodney López, Kubas ambassadör i London, i detta ideologiska evenemang.

ILONDONMÖTET DELTOG de främsta ledarna i nätverket av "vänskapsgrupper med Fidel Castro", som består av det kalla krigets nostalgiker från Storbritannien, Spanien, Portugal, de nordiska länderna, Belgien, Italien, Frankrike, Tyskland, Grekland, Luxemburg, Schweiz, Cypern, Malta och Holland. I deras

verksamhet ingår att i sina respektive hemländer censurera och bekämpa den på Kuba existerande demokratiska rörelsen. Corrieri uppskattade att konferensen visade upp den växande organisatoriska kapaciteten och mobiliseringsviljan hos "de europeiska amigos". Under evenemanget godkände man ett antal dokument om framtida aktioner. Man kom också överens om att nästa möte skulle äga rum i Grekland år 2001.

DETTA STORMÖTE VISADE dock en annan sak. De som kämpar för kubanernas mänskliga rättigheter har två motståndare att besegra: Castroregimens interna repressiva krafter och de sekter av utländska medlöpare som organiserar sig kring "ambassadörer" från Havanna.

Idag mer än någonsin behöver Kubas demokratiska rörelse solidaritet och stöd från världens demokrater. Vi hoppas att Sveriges demokrater i detta avseende förblir en förebild.

*Carlos M. Estefanía Aulet
Alexis Gainza Solenzal*

Exilkubaner. Chefredaktör respektive samordnare för tidskriften Cuba Nuestra.

Svensk Tidskrift välkomnar kommentarer, kritik och synpunkter från läsarna.

Vi förbehåller oss dock rätten att korta insända texter av utrymmesskäl.

Sänd ditt bidrag per e-post till fredrik.erixon@svensktidskrift.se